

чистъ день и то отъ сутринь.

Той крачеше по тѣсната пж-тека наспоредъ съ релситѣ.

Върви, мисли и гледа.

Поле догде око стига. Желѣзниятъ пжтъ, широкъ за три коли да се размѣнятъ, се изтегналъ като незнайна стонога, чиято глава се не вижда, а вратѣтъ ѝ се губи като синджиръ въ далечената. Отъ дветѣ страни на релситѣ се редятъ телеграфни стълбове, обтегнати на тѣхъ жици, които се мрежатъ като топлитѣ му мисли.

Гига Мудринъ се спрѣ до единъ телеграфенъ стълбъ за отдохъ и да се порадва на широкото поле и вечерна тишина. Този день, макаръ небето да бѣ облачно и полето съ пожълтѣла трева, на Гига Мудринъ се струваше, че всичко се радва и се е смѣло да чуе, че той става кантонеръ!

... Тѣй, азъ съмъ кантонеръ! си продума пакъ... Положихъ и клетва: честно и вѣрно да служа... „Честно“ — да не лъжа; да бжда всѣкога на постъ; да бдя... „Вѣрно“ — да преглеждамъ най-малко четири пѣти де-нонощно участъка си... релси, бурми, траверси... Да не задрѣмвамъ... И сякашъ да до-обясни клетвата, допълни: Влака, де... Виждамъ нѣкой оставилъ камъкъ на релситѣ за пакостъ — веднага камъка на страна. Нѣкой се навелъ бурма отвинтя! Видя ли го — съ рискъ на живота трѣбва да го заловя, а ако се на-лага да го поваля на земята... Виелица, буря-участъкътъ не бива

да се оставя необходимъ. Инакъ — всичко става. Моятъ кантонъ е на кръстопжтъ. И вълци да ме на-паднатъ — не бива да се остави нуждниятъ прегледъ. Дългъ е! Честно трѣбва да се служи!

Подаденъ на мисли — той се спрѣ веднага: отъ среща се чу свистене на влакъ. Вгледа се: на небосклона се мѣрна облакъ димъ. Дочу се тежъкъ тѣтенъ, а следъ мигъ се очерта силуетътъ на куминъ. Влакътъ лети като змей. Свирката му пищи, тре-возно ехо заснова изъ безкрайни далнини...

Гига Мудринъ издигна дланъ надъ очи и се вгледа...

— Защо ли пищи влакътъ тѣй! — се запита неспокоенъ. Не бѣше свикналъ да различава сигналигѣ, та спрѣ се и наостри уши.

— Какво мога да помогна!

Докато се опомни — влакътъ изпжкна предъ него на три-четири хвърлея камъкъ. Виждаше се, че влакътъ, минавайки край кантона № 98, изсвири пакъ и отмина пѣхтейки.

Мудринъ, застаналъ отстрана, сне шапка, изгледа влака и до-даде: а-ха! Това е зачитане на кантона ми! Минава, поздравлява, казвайки: изпълнявай вѣрно и честно службата!...

Тѣй тълкуваше новиятъ канто-неръ онова, що чу. А влакътъ бумтѣше, колелетата тракаха въ измѣренъ бѣгъ; сивото небе се снишаваше надъ влака, като да го пребули въ тъмни пазви. Из-